

### [Steen Folke.]

kapitalistisk samfund som det danske, vil en gennemførelse af dette favorisere de besiddende, og det vil vi i VS ikke være med til. Derfor stemte vi sidste år imod en SF-dagsorden om indførelse af fuld særbeskatning.

Om det foreliggende lovforslag vil ingen påstå, at der er tale om en konsekvent løsning. Titlen »Skattemæssig ligestilling af ægtefæller« er for så vidt falsk varebetegnelse, men så vidt jeg kan gennemskue det, indebærer det faktisk en lidt større lighed uden at favorisere de besiddende. Efter de hidtidige skattelove har det været sådan, at fradrag, som ikke direkte hang sammen med lønnen, skulle fratrækkes på mandens selvangivelse, uanset om manden eller konen havde den højeste indkomst og derigennem den højeste marginalbeskatning. Dette må naturligvis lægge et økonomisk pres på familierne, så de bliver tvunget til at lade manden være hovedforsørgeren, uanset om de faktisk havde lyst til og mulighed for at arrangere sig på anden måde. I hvert fald skulle de betale ikke så lidt for at lave om på den traditionelle kønsrollefordeling i familien, hvis de havde fradrag af nogen betydning.

Jeg er ikke helt i stand til ud fra det foreliggende lovforslag at aflæse, om det nu generelt er sådan, at fradragene går fra i den højeste indkomst, uanset om det er mandens eller konens, men det fremgår jo i hvert fald af forslaget, at det gælder for underskud på fast ejendom, altså parcelhusfradrag. Denne ændring har det positive indhold, at ægtefæller, der i forvejen er lønmæssigt ligestillet, nu frit kan råde over, hvem af dem der skal påtage sig opgaven at være hovedforsørger. Men det må naturligvis pointeres, at den slags rent juridiske, formelle demokratiseringer ikke på nogen måde indebærer en reel ligestilling imellem kønnene, dels på grund af traditioner på området, dels fordi der stadig væk ikke er reel ligeløn mellem de to køn.

For ægtepar, hvor kvinden stadig væk ligger på et lavere lønniveau end manden, betyder denne ændring altså ikke spor, og denne situation er jo stadig væk langt den almindeligste. Ændringen har kun konsekvenser, hvor der i forvejen er en slags ligestilling mellem parterne, og så naturligvis i tilfælde, hvor manden af forskellige grunde, f. eks. mindre uddannelse, invaliditet eller andre ting, allerede nu tjener mindre end konen.

Det forhold, at renter og lignende kapitalgevinster nu også skal deles op på ægtefællerne, kunne give anledning til frygt for, at der nu blev givet diverse kapitalejere mulighed for at opnå en lavere beskatning ved at flytte kapitalen til den lavest beskattede part, men så vidt jeg kan se, er en sådan frygt overvejende ubegrundet. Så vidt jeg forstår forslaget, vil beskatningen af formueindkomst overvejende ske med udgangspunkt i den højeste indkomst.

Af andre små positive ting kan nævnes, at ægtefæller ikke længere skal hæfte for hinandens skattebetaling, der kan ikke udpantes i ægtefælles ejendele, og at reglen om nedsat lejeværdi, når den skattepligtige er fyldt 67 år, i praksis manden ved sambeskattede, ændres til, at den gælder, når en af ægtefællerne er fyldt 67 år. Det er lovforslagets § 5, stk. 5.

Mere betænkelig forekommer den foreslåede § 26, stk. 4, at være. Det er bestemmelsen om, at indkomst og formue, der vedrører en virksomhed, beskattes hos den ægtefælle, der driver virksomheden. For mig at se vil den kunne bruges til at placere formueindkomster, hvor det skattemæssigt er mest hensigtsmæssigt. Men det kommer selvfølgelig an på, hvordan reglen skal forstås. Hvis sådanne indkomster stadig væk beskattes efter den foreslåede § 35 A, stk. 2 og 3, er der vist ingen problemer. Men hvis reglen betyder, at de indgår som arbejdsindkomst efter den foreslåede § 26, stk. 2 og 3, giver det manipulationsmuligheder.

Med hensyn til den tekniske udformning af forslaget er det klart, at der er tale om et fremskridt i forhold til det forslag, der blev behandlet for 1 år siden, og som vi udtalte stor skepsis over for. Men stadig væk er der tale om en overordentlig kompliceret skattelovgivning, som er uoverskuelig for dem, loven vil omfatte. Ydermere vil det kræve et stort ekstraarbejde i skattevæsenet. Hver time, der går til papirusseri af denne ikke indbringende art, tages fra ligningen af andre skatteyderkategorier, selvstændige erhvervsdrivende, lønmodtagere med store fradrag, kort sagt dem, der er penge i.

Vores endelige stillingtagen vil afhænge af udvalgsarbejdet og en afvejning af de positive og negative ting, der er at sige om forslaget.

### Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne have lov at stille skatteministeren et ganske enkelt spørgsmål: hvilken be-